

srečno, blaženo življenje in duševno preropenje. Tvoj duh živi in ostane med nami, Tvoje vzvišene, veličastne ideje in Tvoja plemenita načela prešinjajo cele trume naših somišljenikov, naših naprednih kmetov, obrtnikov in delavcev! Mi Tebi, veliki naš uzor, sveto obljublamo, da se ne pustimo več vklentiti v nedostojne verige prevzetnega, hinavskega klerikalizma, tistega črnega trinošča! Nam nastajajo solni dnevi kmečke emancipacije, kmečke osvoboditve od tiste ostudne pošasti, ki se ji pravi klerikalizem, ki še zdaj, žalibog, steguje svoje roparske kremplje po najdražjih svetinjah ljudstva, po svobodi namreč in napredku, dal Bog, da zastoj! Mi tu sveto prisegamo, da ostanemo sovražniki klerikalnega zmaja, ki želi le gospodovati, za pravo Kristusovo vero in ljubezen do bližnjega se pa klerikalizem ne zmeni, on pravo Kristusovo vero zaničuje in čista kršč. vera Izveličarjeva je v največji nevarnosti, ako bi klerikalizem kedaj zmagal. Tvoj duh in Tvoj pogum, veliki cesar, pa nas bo oživiljal v borbah proti tistemu sovragu, Tvoj duh nas bo vodil, dokler ne poderemo in ne razrušimo zidovja klerikalizma, duhovskega farizejstva in sleparstva! Slava Tebi, ki si naš uzor!"

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Možganc. Tisti „študirani“ gospod iz Možganc je za naše filiposove zopet skrpal neko poročilo ter ga odposlal v vse spodnještajerske prvaške in klerikalne liste. „Volovska trobesa ne segajo v nebesa“ si lahko mislite. Naši nekateri zabiti nazadnjaški Možgančari bodo še tako zasloveli kakor Balaamov magarc v Sv. pismu, ki je tudi rigal in govoril, ko ga ni nihče vprašal. Zdaj na pr. tarnajo nad novonasajenim drevjem ob cesti, da bo baje delalo njivam škodljivo senco ter da se ne bo moglo lahko priti do njiv. No, našemu čebulu to gotovo ne bo škodovalo! Tudi nova cesta Dornovaslome jim ni po volji, seveda! Le napredka nič! Tudi zoper zaslužnega načelnika ptujškega okraja rogovilijo, mi pametni kmetje pa smo mu iz srca hvaležni za njegovo skrb ter si želimo, naj ga Bog še dolga leta ohrani zdravega in čvrstega v blagor kmečkemu stanu in ptujškemu okraju.

Iz Stojnc pri Ptuj. Neki O. P. in J. C. bi rada dalje ostala v obč. odboru, zato ovržeta vsako volitev, če nista izvoljena v odbor. Zato vas, kmetje, opozarjamo, bodite previdni in volite tudi zanaprej le take može, ki so vredni našega zaupanja ter skrbe za kmečki stan.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc“, sprejmi zopet iz naše fare poročilo in sicer za zdaj od nas žensk, kajti možje in fantje so se že naveličali pečati se z župnikom. Veliko surovosti in preganjanja smo že morale od našega župnika pretrpeti, pa zdaj že prihaja stvar predebela. Res, da naš župnik v časi, posebno ob času volitev, z nami, posebno z udovladi, jako ljubezljivo ravna, se nam hlinijo, prilizujejo, nas gladijo, v farovžu celo s šnopsekom silijo, po volitvah je vse drugače! Na praznik Matere božje svečinske so nas naš župnik jako nesposobno in sramotno napadli; med drugim so rekli, da se nekatera kmetica po dva, tri dni ne umije, in da so ob priložnosti hišnega žegnovanja po hišah z glavo pajčevine ometali itd. Ljudje v cerkvi so se kar na glas smejali tej bedariji. Res je, da mi kmetice nimamo po hišah vse tako olišpano kakor v farozu in ne moremo biti tako dišeče, kajti, utrjene od skrbi in dela z otroki, živino in hišnimi opravki včasih ne vemo, česar, kje in kako bi se poprijele. Kmetica, ki ima opravke v kuhinji, na dvoru in v svinjaku, ne more biti tako „obcirana“ in dišeča kakor tista neka devica, ktera sedi na krasni zofi na krilu za kratek čas nekega „gospoda“, da ju celo kaka pomanjševka tako naleti. Ali kedaj se približuje volitev, takrat ni preslaba in prečna nobena bajta, takrat ni preumazana nobena roka udove. Tako je, dragi „Štajerc“, pa še nekaj! Ravno na svečniški praznik po večernicah so imeli g. župnik v cerkvi pouk posebno za udove za velikončno spoved. Ves pouk je bil o volitvah. G. župnik so žugali, da, kedaj so volitve, morajo vdove priti jih vprašati, komu smejo dati pooblastila za volitev, za to imajo baje le

župnik odločevati. Pooblastilo se ne sme dati kakemu nasprotniku cerkve in župnika. No, mi udove že dobro vemo, komu dajemo pooblastila; mi dajemo pooblastila poštenim možem, ki jih poznamo od mladih nog kot poštenjake, čeravno to g. župniku ni po volji. Mi smo se že zdavnaj prepričale, da g. župnik črtijo brez najmanjših vzrokov najpoštenejše može ter podpirajo celo nepošteno ljudi, samo ako z župnikom drže. Tudi vemo, kakšne nasvete g. župnik dajejo faranom, ker je zaradi župnikovih krivih nasvetov prišlo že več faranov v velikanske sodnijske pravde. Mi udove pojdemo po nasvete k takim možem, o katerim smo prepričane, da so njih nasveti od nekdanj vsakomur bili v korist. Tudi to je debela laž, da bi bili tisti možje, ki so z župnikom v nasprotju, zoper cerkev — ravno nasprotno! G. župnik so blatili s prižnice tudi dekleta in neveste, da pride baje neka pred altar s kranclnom, ako ravno ga ne zasluži. Naj že bode kakor že hoče, pod kožo so vsi ljudje krvavi; — pa gotovo zaslužijo naše neveste bolj še kranclji, kakor neka znana devica; — vse dobro še ve, katera je tista; — katera se je predlansko leto predrznila na praznik Sv. R. Telesa s kranclnom na glavi vriniti se v vrsto nedolžnih, ovenčanih deklet. Za zaslužno plažilo jo je osramotil lasten brat ter ji hotel pred ljudstvom strgati kranclj z glave. In ta devica je ena „najčistejših“ v očeh g. župnika, druge so omadeževane.

Ko so se pred kratkim tercijalke pretevale v cerkvi, pred cerkvijo in konečno v farovžu in sicer tako, da je župnik pobegnil, o tem gospod niso nikdar besedice spregovorili. Tako tedaj, ako nas ženske g. župnik bo še nadalje na prižnici le psoval, tercijalke pa vedno imel za svetnice, oh, potem ga bomo! Ženska jeza je hujša od moške, in v starih časih je neka babica baje celo zlodija preganala! Mi ženske ne strpimo toliko krivice, zadosti, da g. župnik naše može in fante preganjajo, in pri vsem še pa žene in dekleta? Ne in nikdar ne!

Iz Ljutomera. V št. 8 „Slov. Gospodarja“ piše neki dopisovnik o poštnem selu Ljutomerškega okraja. Tisti škric naj pometa rajši pred svojim pragom! Uči se najpoprej natančneje svojih dolžnosti, da boš vedel, kaj imaš storiti; dozdaj si še jako neizkušen in neveden, ker ne veš, da se človek ne sme nikdar tam čohati, kjer ga ne srbi. Ali znaš pregovor: „Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade?“ — Ti ja dobiš redno od vsakega pismonoše svoje časnike in pisma, kaj se potem vtikaš v stvari, ki se v okolici godijo? Niti pojma nimaš o tej službi! Če pa še imaš kako veselje s poštnimi zadevami, pa lahko staviš prošnjo na c. kr. poštno ravnateljstvo, morebiti te vzamejo za poštnega sela.

Iz Rihove vesi pri Slivnici. Nove občinske volitve so pred vratmi, toda, napredni možje, dobro pogledajte volilni imenik, ki se nam zdi jako slabo sestavljen. Naš sedanji figa-župan pa se vselej strahovito jezi, kadar kdo pride pogledat ta imenik. Mi vsem pametnim možem naše občine kličemo: Volite le razsodne napredne odbornike!

Iz Voličine. Dne 5. februarja t. l. si je žena viničarja hrastovške graščine, Gradišnika, izvinila nogo. Mož se je takoj odpeljal v graščinski kotlji po dr. Tipliča v Sv. Lenart v Sl. gor. Ali ko je „sloviti“ zdravnik Tiplič izvedel, da je ponesrečena žena le viničarica, si je bržkone mislil: tukaj se ne da preveč zaslužiti in je pomoč kratko malo odrekel. Zastoj je mož zadrževal, da plača, nič ni pomagal in mož je moral poiskati dr. Benescha, ki je nemudoma odšel k bolnici ter ji obvezal nogo. Dr. Tiplič, ki ga kranjski pankert lažljivo povišuje v tretja nebesa, je Gradišniku tistokrat še omenil, da mu viničarji v onem kraju niso nič mar, moža prijel za obleko ter porinil skozi vrata vun. To obnašanje zdravnika dr. Tipliča kaže skrajno brezsrčnost in mi tu vnovič kličemo našemu naprednemu ljudstvu: Spoznavajte in verujte nam, da farška bisaga in žakelj prvaškega dohtarja nimata dna in usmiljenja do bližnjega tudi ne!

Iz Ključarovec pri Sv. Tomažu. Neki smrkov ocvirk blati v mariborskem filposu v 3. številki letošnjega leta nas napredne može, češ, da se sramujemo s pošte odzvezati Štajerca. Oh lažniva mrha! Komaj te pričakujemo, ljubi

Štajerc, ki te imamo res na našo občinsko pošt naročenega in to zaradi našega g. dehanta Čeliker se bojimo, da nam ne bi pri spovedi grehov odvezal, kajti naš Caf prištevava v smrten greh brati Štajerca. Nadalje se tam v tistem umazanem listu Filposu blebeta, kako lepo napreduje tomaževska Marijina družba, za kar g. baje hvala gosp. voditelju dekanu. Čuda, tisti dopisovnik, ki se je podpisal: „Ključarova fant“, še ni zraven povedal števila nezakonitih otrok lanskega leta tomaževske fare! Komu naj to v hvalo bere? Je temu občinska pošta kriva ali Štajerc? Kam plovete! Prosimo dragega Štajerca, če ti je količkaj mogoče, da pri staneš tednik, izpolni nam to srčno željo, naše ljudstvo, staro in mlado, čišla te nad v časnike. V prihodnji številki pride en par klerikalnih ogrcev pod Štajerčovo ostro krtačo, se znebijo vročega klerikalizma.

Dva brata, beide soldata. **Od Sv. Benedikta v Slov. gor.** O naših klerikalcih se malo izve, toda zdaj ti o njih, ljubi „Štajerc“, nekaj povemo. Mi tu imamo župana I. E. ki ravno zdaj veliko trpi; te meso kuhajo namreč naši kmetje dače prosto žganje in župan seveda mora nadzorovati. Pred kratkim so kuhali pri Bračiču in tam je župan letno cele dva dni in eno noč, deloma na klopi, deloma tudi pod klopio, za živež pa je zraven zahteval svinjske pečenke. Gospodinja se ga mogla iz hrama znebiti. Naposled da zapre veli naložiti slame in v slamo našega slavnega župana. Vezati ga seveda ni bilo treba, ker bil miren, samo za pot je še zahteval žganje. Peljal se je pač po svinjskem domov. Ker je manjše postave, pučkav in ves kosmat, srečajočji povedali: „Belečev pelja medveda pa volka, voznik pa je trdil, da pelja prasico, ker je slavni župan strahovito krulil in pljuval v slami. Naš župan ima tudi pri Belečevem mlinu herberk. Kadar kobaca od žganja pije od Sv. Benedikta, tedaj zahaja na tiste župe počivat. Naša dva dušna pastirja ga močno hvalita, ker jima pomaga „Štajerca“ simfati občinske volilce podpihovati. Pač smemo reči, to je pravi alkohol-minister, ki se že zdaj vnaprej za žganje beračiti in siromakom škodovati. V prihodnjici!

Op. ur. Niste nam o klerikalcih pisali novega; da so klerikalci prvi šnopsarji na svetu in da se po klerikalnih pajzelnih in kramarijskih največ pije, to je vsakomur dovolj znano.

V proslavo 25letnice „Savinjskega Sokola“ v Mozirju. Tukaj se je pred 25 leti ustanovilo društvo „Savinjski Sokol“, ki je v začetku in vrstno delovalo, ali kmalu je začelo še izvrstne hirati. Pretil mu je pogin, za to si je to društvo podjarmilo v svoje orlove kremplje požambrambo, tako da sta društvi delovali skupaj pod naslovom „Sokol-gasilno društvo“. Ker to novo skupno društvo ni bilo ustanovljeno na pravi podlagi, je začelo zopet hirati. Udje gasilnega društva so bili zaničevani od Sokola zato so se nekateri treznejši udje odločili in zahtevali, da se morata društva razločiti in delovati vsako za se. Takoj potem je krepko odvela požarna bramba, Sokol pa je zaspal te spal spanje Kralj-Matjaža celih osem let. Med tem časom je prišlo nekaj laškoživcev in zdramilo zopet smrtno spečega Sokola. Spas Sokol je sanjal v svojem smrtnem spanju, da premoženje požarne brambe je Sokolovo in da nekateri purančki so začeli te sanje razlagati na svet. Sedaj so se jim razložile sanje, da so bili prazne, ker dokaz je bil, da je gasilno orodje nabavila občina trga Mozirje. Ker se Sokol ni more drugače vzdržavati, so začeli nekateri purančki po Savinski in Saleški dolini nabirati ude in milodare kakor pobirajo cigani špeh in jajca in pridobili so res nekaj laškoživcev in nekaj kronic. Ali vse je to bilo še premalo za njih laškoživost, zato so v svojih udanih in naklonjenih gostinlah napravili nabiralnike za svoja žejna grla. Toda, tudi to je bilo še premalo in tu so si iztuhtali novo zvijačo. Neki oseba ženskega spola se je na neki veselici na šemila pod pokroviteljstvom purančkov in baje pobirala v prid lašnega Sokola. Se le, ko je vse goste obhodila, je naznanila sl. občinstvu komu je namenjen ta denar in s tem spravila društvo Sokola zopet na višjo čast obledne inteligence. Ker pa purančki nimajo drugega pa

metnega opravila, blatijo koristna društva in mirm ljudj napadajo po svojih umazanih glasilih in tako delajo razprtje v našem preprij mirnem trgu. Zato se vam tu, dragi purančki, enkrat za vselej odločno pove: „Mirujte, sicer se vidimo na drugem kraju in se bodo ščuvanci mironosti javno razglasili.“

Op. ur. Da bi le enkrat ljudstvo spoznalo, da so „sokolska društva“ samo nesreča za kmečki stan. Učite se rajši gospodarskim in rokodelskim rečem, zahtevajte, da vam dežela prikrbi gospodarske tečaje in na takih shodih najdete svojo korist. Tako bedarijo in hujskarijo pa pustite, za božjo voljo, na stran, ker vam ni v čast!

Od Sv. Vida niže Ptuja. Dragi „Stajerc“, dolgo smo molčali o naših razmerah in smo med tem veliko pretrpeli od našega župnika Andraža Brdnika, ali zdaj nam ni mogoče mirno gledati več, priklopelo je do vrhunca in žalostno vest ti moramo poročati, kako je namreč naš dušni pastir Andraš storil z našim blagim in ljubeznivim starim župnikom. Pred kratkim je namreč prišel k njemu v sobo ter mu neljudno, osorno naznanil: „Jutri do desetih morate oditi, jaz potrebujem sobo za sebe, jutri mora biti prazna. 65 letni starček, ki je nad 30 let pridno in ljubeznivo pasel svoje ovčice, se je stresel po celem životu od same žalosti, ker mu je to Andraž tako nepričakovano naznanil, kakor da bi bil ta starček, Bog zna, kak grešnik, pijanec ali prestestnik! Živa duša ne more kaj takega pričati o našem toli spoštovanem gospodu P. Čučku, upokojenem župniku. Stari revček si je kupil sam drva, vino, kavo in kruh, edino to malo sobico je še potreboval in starček je vedno mislil, da bo med svojimi ovčicami umrl, ali še to mu je vzela ta neljubeznivi sobrat. Andraž, kaj vam je storil žalega svitolasi starček, da ste ga tako naglo odpodili? To vas vprašamo, odgovorite nam na to s prižnice! V naši fari je nad 5000 duš in mi bi že tako mirnega starčka preživeli, pa vas, Andraž, nikdar ne, ker vi niste pravi Kristusov namestnik! Pred par leti je Andraž tako napravil s kuharico, ki je nad 30 let pridno za menibe delala in se trudila, lani nam je odpravil čast. g. kaplana, zdaj mislimo, da bota z mlado, bujno kuharico sama po tisti izbi plešala. Od nekod s Pobjorja si jo je prignal. Vsi farmani vpijemo visoko gor do nebes: „Reši nas tega neljubega župnika, o Gospod!“

Veliko farmanov.

Op. ur. Žalibog, da je dosti brezsrčnih duhovnikov, ki ne poznajo nikakega usmiljenja, celo do svojega duhovnega sobrata ne! In take štriglati je zasluga pred Bogom, ki jim kliče s svojega sodnega stola: „Kaj ste napravili z mojim kraljestvom! Kje je moja velika zapoved o ljubezni do bližnjega?“

V Sv. Jurij ob Ščavnici. Klerikalnemu dopisanu, ki se ni upal podpisati se na svoj, nam poslani dopis, naj bo rečeno: Idi po svetu in pridobi si najpoprej nekaj omike in še-le potem, kadar spoznaš, kako svet vse povsodi napreduje, začni za časnike pisati nauke. Razumeš, Jaka? Tvoja zrelost je še mlečezobna, za politiko še nisi goden, torej rajši molči, to se še najbolj spodobi za tako človeče. Sicer pa mora biti tvoje življenje jako grešno, ker toli med drugim zagovarjaš hudobne duhovnike, kajti le taki se razkrinkujejo kot nevredni nasledniki Kristusa. Tvoje pismo pa pošljemo naši stranki, da se izv, kdo da si, ti blebetavi Jaka.

Iz Zalca. Naš obč. zastop je že nekaj let v klerikalnih rokah in naš župnik mora seveda i tu imeti svoje žegnane prste, ali od tistega časa tudi vidno propada naš trg v gospodarskem oziru, očitno peša medsebojna sloga, ki je tako lepo cvetela med nami, dokler smo tu imeli napredni obč. zastop. Pred leti je tudi šinila v „bistro“ glavico našega župnika Matije (pojdi spat!) zveličavna misel, da se tu mora zidati nova farna cerkev, stara pa se mora podreti, njegovi kimovci v obč. odboru so mu seveda vse dovolili. Matija pa zgradbo cerkve vedno zavlača, češ, cvenka ni! Za božjo voljo, kam pa izginja vsa ta denar, ki se dobiva za najemščino od cerkvenih njiv in travnikov, kam izginjajo te ne majhne svote denarja, ki jih volijo pobožni farmani v ta namen? Kdor je prej obiskal naš trg, je v vseljem opazoval in občudoval lepo sporazumljenje,

ki je takrat vladalo med župnikom (ne sedajnim!) in tržani, dandanes tega, žalibog, ni več. Toda, mi nikar ne obsojamo našega sedajnega župnika, on ima popolnoma prav, ako naše „pohlevne“ bedake vodi za nos ter jih po svoji trmi izkorišča v svoje „skrivne“ nesvete namene, zakaj pa se mu pustijo? Nova cerkev ni dograjena, je brez altarjev, po tleh raste trava in ako tja vstopiš, udari te „nekaj“ po nosu. Pod korom je nekoliko slame in na zidu je naslikana „pomenljiva št. 13.“ — Zaljubljeni parčki tam imajo sem ter tje varno zavetje. Iz tega spoznate, koliko „gorečnosti“ ima naš Matija — pojdi spat! — za božjo čast in za dograjenje nove cerkve, on kratkomalo namerava trg obačiti in v tem mu pomaga naše „lepo“ kaplanče, oba delata propagando za cerkev v Petrovčah, kjer tudi zdaj redno opravljata službo božjo. In k vsemu temu mirno gleda naš obč. zastop. Dà, Matija, ti imaš čisto prav, le porablaj ugodno priliko, dokler si pri nas, deri in guli nas, saj si tepci boljšega ne zaslužimo, ko smo take movže in sleve!

Iz Kalobja. Bližajo se nam občinske volitve, zato vas, dragi napredni rojaki, opominjamo, da pridete vsi k volitvi in tam volite le pametne, varčne in napredne može, ki so našega zaupanja vredni in kaj razumejo, ne pa tiste, ki še ene kravice in enega lastnega voleka v svojem hlevu nimajo. Poglejmo na sedajnega župana R. ki je nam, žalibog, dobro poznan kakor počen groš. On oskrbuje ptuje potepuhe, domačine pa zanemarija in oškoduje. Kmečka hiša je zanj pregmajn, zato zahaja rajši tja, kjer imajo hišo na eno nadstropje. Če ga kdo hoče opomniti na njegove dolžnosti, ročno leti na sodnijo. Pa zapomni si, ti majheno dete, le to, da stolec občinski izpodletel ti bo, štete so ure, ko zgodilo se bo to. Potem boš v svoji slabi leseni bajti lahko premišljeval, kako si slabo dozdej z nami ravnal!

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Naši klerikalci so si izmislili novo sredstvo za rešitev kmečkega stanu, za njegov blagor. V svoji zadnji seji so namreč sklenili, da se nam postavi veliko poslojpe „Narodni dom“ v čast teh hujskačev. Ti modrinjani mislijo: „Kmet bo že dal, ako ga primemo na pravo pot.“ Mi, na tem klerikalnim šuntarjem povemo tu tole: Skrite za svoj poklic in za svojo nalogo, da se nam namreč skoro sezida nova cerkev, za katero smo morali položiti že občutno svoto denarja. Časi so prežalostni in težko se služi vsakdanji kruh, zato je skrajno podla predrznost, ako nam tu naši klerikalci in prvaki vsiljujejo „Nor i dom“, mi kmečki trpinji ga ne potrebujemo. In za tisti „Narodni dom“ je že župnik Kunce daroval 100 K, za domačo cerkev, ki jo že tako dolgo zida, pa ni toli darežljiv. Zdaj tedaj zopet vidite, koliko jim je mar za kmečki blagor, zdaj lahko spoznate, kako te podle duše z nami ravnajo, ko vidijo, da se jim njihovi kimovci nič ne branijo. Za šole moramo tu plačevati velika bremena, za cerkev se tudi v enomer pobira denar, zdaj pa še zlodeji nimajo mira in vas hočejo še tu zapeljati! Toda zapomni si, klerikalna banda, ako se nas še enkrat predrzneš nadlegovati z enakimi lopovskimi zahtevami, potem te zagotavljam, da naznamimo celemu svetu tvojo in tvojih pajdašev zakrito lumparijo. Podučujta nas rajši o gospodarskih stvarih, vi modrinjani, take bedarije pa, kakor je „Nor i dom“, pustite za vselej na strani, drugače bo vojska brez usmiljenja! Zdaj pa mi ponudimo v prid kmečkemu ljudstvu našo zahtevo, ki se glasi: naj se naši šolarji podučujejo v nemškem jeziku, naj se ga priučé v domači šoli, da nam kmetom ne bo treba dajati naše dece v mestne šole, kar je združeno z velikimi stroški. Ako je vam tedaj, vi navihani klerikalci, kaj mar za srečno bodočnost naših otrok, potem tu v tej važni zadevi, za nemški poduk v šoli pokažite, da imate za kmeta res vneto srce, kr. šol. svet pa naj to zahtevo brezobzirno uveljavlja.

Iz Studenic in okolice. V naši fari se dogajajo neverjetne predrznosti. Naš župnik na pr. smatra za prvo svojo stvar, pri svojih pridigah udrihati po naprednih možeh, trgovcih in gostilničarjih — vsi ti so mu trn v peti. Ne eukrat se ugodi, da napada pridne in ugledne domače osebe, ki so dobri katolici, morebiti celo boljši, ko naš zagrizeni župnik-političar.

Sveti mir mu je deveta briga. Vse to nam že preseda, navolili smo se njegovega nedostojnega obnašanja in psovanja. Zato mi vas tu, g. župnik, z dobrim opominjamo, bodite mirni, ne dražite miroljubih faranov, držite se rajši svojega sv. poklica, sicer priobčimo o Vas jako čudne stvari, ki vam bodo pripravile marsikatero grenko uro. Proti neosnovanim napadom se bomo branili z vsemi poštenimi in mogočimi sredstvi.

V Slovenjigradec. Na prošnjo popolnoma nam neznanega g. Fr. Tretjaka v Slovenjigradcu izjavljamo, da dotični gospod ni naš dopisnik in nam še nikoli ni doposlal nikakega dopisa. Nam vse poročja čisto druga oseba in v prihodnji številki vam pokažemo, kako smo natančno informirani o vseh vaših skrivnostnih hohaj — za to številko je dopis predlog. Toraj na svidenje prihodnjič! Uredništvo „Stajerca.“

Iz Poličan. V naši fari je bil sv. misijon, vse se je lepo obnašalo, vse je bilo v redu, le to je nekam čudno, da gg. misijonarji, ki sami radi in dosti pijejo, pri pridigah ravno po naprednih gostilničarjih mlatio! Mi pa vemo, da se največ vina popije po farovžih, največ šnopsa se pokonča v klerikalnih krčmah in klerikalnih kramarijah — tam, ljubi misijonarji, začnite pometat! — Dalje tu imamo novega klerikalnega trgovca, ki misli s tem rešiti slovenski svet v naši okolici, da ošteva, napada in psuje vse, kar je naprednega mišljenja. Čč. gospodje si že po sosednjih farah zanj pete brusijo, da temu novopečenemu klerikalcu naženejo v „strižo“ dosti ovac. Naprednjaki, vi imejte odprte oči, ravnajte se po svoji pameti in dolžnosti, narodna podjetja na podlagi „Svoji k svojim!“ so večinoma na krhkih nogah in bankrotirajo v kratkem času.

Iz Velenja. Mi tu imamo nekega modrinjana Puš . . . ki je na zadnjem kmečkem zborovanju nekaj klobasarij, naj kmetje jejo le žganke in zelje, ne pa kafe ter je blebetal, naj se kmetje oblačijo v raševnjak, to bo baje povzdignilo obubožani kmečki stan. Lejmo ga, nevošljivca, sam bi rad hodil v štofasti obleki, sam bi rad dobro papal in pupal, ti kmet pa obiraj vedno le kosti!

Iz Sv. Jurija ob južni žel. Ljubi „Stajerc“, najpoprej te lepo zahvaljujemo za tvoj umestni članek o slovenski fari, ki je bil tako zanimivo čitali, je gola resnica in za to se želimo okleniti tvojega blagohotnega svetovanja, ker vidimo, da nam kaže pot do boljšega življenja. Ali ravno to naše prvake in klerikalce naznansko peče, posebno, ker mi razsodni kmetje ne sovražimo svojega nemškega soseda, saj vidimo, da le prijateljsko medsebojno delovanje nam obeta moč. Ti zagrizenci so strmeli, da smo mi kmetje sklenili, da naj se v naših šolah tudi nemški poučuje. Seveda, oni bi nas najraje še zanaprej imeli za sužnje, kmet pa naj živi kot živina v nevednosti. Pa Jurče, tako ne bo več šlo, mi zahtevamo po postavi dovoljeno šolsko pravico, ki se nam mora izpolniti! Nemški naj se tudi priučé naša mladina, da si bo ložej iskala kruha po svetu. Učitelji, ki se temu bodo zoperstavljali, pa hajd na Kranjsko, odkod so ponajveč prišli. Mi vas plačujemo in mi vas vzdržujemo, zato se morate v prihodnje ravnati po naših željah!

Opomba uredništva. Vsa čast vam, neustraseni napredni može v Šant Jurju, nikar ne omahujte v svojem prepričanju, le naprej za pravico. Bodite zložni v hudih urah in kažite svetu, da se zavedate svojih pravic, ki se vam tudi morajo dovoliti. Oklenite se našega lista, ki zastopa vaše koristi in pišite nam še o vaših stiskah, borbah in željah. Mi se bomo z Vami borili za napredek in za vašo srečno prihodnost. In s tem bodite pozdravljeni!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Vrbske okolice. Pred kratkim sta se tu v neki gostilni pogovarjala dva koroška kmeta tako le: Prvi kmet, ki je ob enem cerkveni ključar, je pravil sosedu: „Ti Miha, povej mi, v katerih posojilnicah se največ krađe? Reci mi, v kateri družbi se dekleta in žene zapeljujejo in se največ pijančuje? Kdo največ odira kmeta ter mu ob raznih priložnostih mastno računi, da mora ubogi kmet vsi časi vse prodati, da zadosti nikdar sitemu žaklju? Drugi kmet, ki je že brčkone skušil blagoslov in ljubezen take družbe, si je